

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/8/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718204682
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8718204682.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Filakovského a JUDr. Viery Kandrikovej v právnej veci žalobcu JUDr. F. F., nar. X.X.XXXX, bývajúcemu v Q., na Ul. 1. mája XXX/XX, proti žalovanému D. V., nar. X.X.XXXX, bývajúcemu v Q. na ul. U. XXXX/XX, právne zastúpenému JUDr. Petrom Baláškom, advokátom, so sídlom v Poprade na ul. Hviezdoslavovej 48, o zaplatenie sumy 1.871,04 eura s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 02.10.2020 č.k. 10C/18/2018-58 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.871,04 eura s 5 %-ným úrokom z omeškania ročne od 18.12.2018 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že trestným rozkazom zo dňa 27.02.2018 č.k. 5T/58/2017-265, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.04.2018 bol žalovaný uznaný za vinného z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, pretože si prisvojil 4 ks pneumatík Continental - Conticontact, rozmer 225/50 R16, 4 ks letných pneumatík Dunlop, rozmer 285/50 a 4 ks zimných pneumatík Pirelli - Scorpion, rozmer 265/65 R17 na elektrónových diskoch zn. Toyota, ktoré mu boli zverené za účelom úschovy a uskladnenia v sklade prevádzok Pneuservisu Mikona v Poprade počas striedania sezón a tieto v presne nezistenej dobe na jar roku 2014 bez vedomia a súhlasu žalobcu predal neznámej osobe, čím spôsobil žalobcovi škodu vo výške 1.871,04 eura, teda prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu. Trestným rozkazom bol ďalej žalovanému uložený peňažný trest vo výške 200,- eur a náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov a žalobca ako poškodený bol odkázaný s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces. Z obsahu vyšetrovacieho spisu na vec vzťahujúceho, a to z odborného vyjadrenia č. 345/2017 vo veci stanovenia všeobecnej hodnoty majetku podaného znaleckou organizáciou JHS, s.r.o., so sídlom v Martine, na ul. Sládkovičovej 10, bola zistená všeobecná hodnota majetku a to 4 ks pneumatík zn. Pirelli - Scorpion v sume 412,45 eura, 4 ks originálnych hliníkových diskov z vozidla N. H. G. EČV: Q.Y. v sume 1.001,93 eura, 2 ks pneumatík Continental - Conticontact, rozmer 225/50 R16 v sume 176,04 eura, 2 ks pneumatík Continental - Conticontact, rozmer 225/50 R16, v hodnote 6,35 eura a 4 ks pneumatík zn. Dunlop, rozmer 285/50 R20 v hodnote 274,27 eura, spolu v hodnote 1.871,04 eura. Odborné vyjadrenie bolo podané pre Okresné riaditeľstvo Policajného zboru, odbor kriminálnej polície Q. dňa 08.06.2017.

3. Žalobca v konaní preukázal vznik škody, výšku škody, vyčíslenú odborným vyjadrením, ako aj to, že je nositeľom hmotného práva, o ktorého porušenie sa v konaní jednalo, pričom žalobcovi bola škoda spôsobená, a to konaním popísaným vo výrokovvej časti trestného rozkazu, ktoré spôsobil žalovaný. Z trestného rozhodnutia je taktiež nepochybné, komu bola ako vlastníkovi, či majiteľovi pneumatík a ďalšieho príslušenstva spôsobená škoda. Uvedeným výrokom trestného rozhodnutia o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom kto ho spáchal, bol súd viazaný. Aktívna legitímácia žalobcu vyplýva zo samotnej skutkovej podstaty trestného činu sprenevery, a to v rozsahu škody, ktorá skutočne vznikla žalobcovi. Proti trestnému rozkazu žalovaný odpor nepodal, a tento nadobudol právoplatnosť. Na uvedenom závere nemohla nič zmeniť ani procesná obrana žalovaného a ani výpoveď svedka navrhnutého žalovaným, nakoľko tieto skutočnosti boli v konaní nesporné. Keďže existencia vzniku škody na strane žalobcu, a to konaním žalovaného, bola jednoznačne preukázaná, súd prvej inštancie žalobe v časti istiny v zmysle ust. § 420 a ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na ustanovenie § 193 CSP vyhovel.

4. Otázka vlastníctva pneumatík žalobcom bola riešená v sťažnosti prokurátora proti odmietnutiu obžaloby samosudcom, čo následne bolo vyriešené uznesením odvolacieho súdu, ktorý napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a uložil súdu, aby vo veci znova konal a rozhodol. Odvolací súd poukázal na skutočnosť, že dokazovaním, o ktoré sa opierala obžaloba bolo zistené, že len žalobca bol osobou, ktorá mala užívať predmetné pneumatiky a disponovať s nimi.

5. Ani svedeckou výpoveďou v konaní o tom, že zákazník musel mať zákazkový list alebo zákazkový protokol, pričom svedok X. M. neevidoval žiadnu reklamáciu, ktorá by viedla k uskladneniu pneumatík, či reklamácií práce a tiež skutočnosťou, že tlačivo, ktoré mala spoločnosť pripravené, malo hlavičku X. N. alebo X. N. a zamestnanec, ktorý prijímal zákazku sa pod to podpisoval, pričom každá uskladnená pneumatika s diskom bola evidovaná na EČV, ktoré bolo zanesené do databázy, nebola vyvrátená skutočnosť o vzniku majetkovej škody na strane žalobcu.

6. Žalovaného tvrdenia o nepreukázanej výške škody, o tom, že žalobca nepreukázal svoje vlastnícke právo k pneumatikám či preukázanie pracovnej zmluvy žalovaným súd prvej inštancie vyhodnotil ako procesnú obranu žalovaného, ktorá však je bez právneho významu vo vzťahu ku skutku preukázanému v trestnom konaní, ako aj vo vzťahu k minimálnej výške škody vzniknutej na strane žalobcu a preukázanej znaleckým posudkom pre orgány činné v trestnom konaní. Tvrdenia žalovaného boli vyvrátené dôkazmi obsiahnutými vo vyšetrovacom spise z prípravného konania a tvorili dostatočný podklad pre rozhodnutie súdu. Výška škody na cudzom majetku je obsahovou súčasťou skutkovej podstaty trestného činu sprenevery podľa ust. § 213 ods. 1 Trestného zákona.

7. Čo sa týka uplatneného úroku z omeškania, tento bol priznaný v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške 5 % ročne zo sumy 1.871,04 eura od 18.12.2018 do zaplatenia, teda odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému dňa 17.12.2018, keď žalobca nepreukázal doručenie výzvy na dobrovoľné splnenie dlhu žalovaným a požadoval priznať úroky z omeškania odo dňa 31.12.2014 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti úrokov z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 1.871,04 eura odo dňa 31.12.2014 do 17.12.2018 bola žaloba zamietnutá.

8. Výrok o trovách bol odôvodnený ust. § 255 ods. 1 CSP.

9. Proti tomuto rozsudku, s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ako dôvod uviedol, že žalobca nepreukázal, aby došlo k zníženiu majetku, nielen na jeho strane, ale aj na strane právnickej osoby. Keďže nedošlo k zníženiu majetku na obidvoch stranách, nemohla byť preukázaná ani existencia škody. Na vznik práva na náhradu škody musia byť splnené podmienky vyplývajúce z príčinnej súvislosti medzi porušením povinnosti a vzniknutou škodou. Základnou podmienkou vzniku zodpovednostného vzťahu je príčinná súvislosť medzi konaním škodcu a vzniknutou škodou u poškodeného, ktorá musí byť predvídateľná. Vzniknutá škoda v podobe skutočnej škody musí byť spôsobená bez pochybností práve porušením právnej povinnosti. Škoda ani porušenie právnej povinnosti ešte nezakladajú zodpovednosť za škodu a tomu korelujúce právo na jej náhradu. Príčinná súvislosť musí byť nielen tvrdená, ale musí byť bezpečne preukázaná, pričom povinnosť tvrdenia, bremeno tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno týkajúce sa príčinnej súvislosti v civilnom procese zaťažuje v zásade toho účastníka, ktorého tvrdenia má byť preukázané,

teda poškodeného. Vzťah medzi príčinou a jej následkom musí byť pritom bezpečne preukázaný a bezprostredný. Žalobca svoj nárok opiera o porušenie právnej povinnosti preukázanej žalovanému v trestnom konaní. V rámci zisťovania skutkového stavu mal súd zisťovať a posudzovať celý skutkový základ uplatňovaného nároku, hoci tento z hľadiska právneho posúdenia skutkových okolností zasahuje do trestného práva. Judikované rozhodnutia R 27/1977 s R 22/1979 poukazujú na tú skutočnosť, že výrok trestného rozsudku nerieši rozsah a výšku škody ani vtedy, ak je táto výška kvalifikačným momentom, resp. pojmovým znakom trestného činu a ak sa v civilnom sporovom konaní touto časťou trestného rozsudku civilné súdy necítia byť viazané, tak takýto postup je potrebné považovať za správny, pretože nie je v rozpore s požiadavkou vyjadrenou v ust. § 193 CSP.

10. Žalobca navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

11. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 CSP preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

12. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré odkazuje.

13. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku je potrebné poukázať na ustanovenie § 193 CSP, podľa ktorého súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu a tom kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

14. V prejednávanvej veci právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Poprad zo dňa 27.02.2018 č.k. 5T/58/2017-265 bol žalovaný uznaný za vinného z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, pretože si prisvojil vo výrokovej časti trestného rozkazu opísané hnutelné veci, ktoré mu boli zverené za účelom úschovy a skladovania v sklade prevádzok pneuservisu X. v Q. počas striedania sezón, a tieto v presne nezistenej dobe na jar roku 2014 bez vedomia a súhlasu žalobcu, predal neznámej osobe, čím spôsobil žalobcovi škodu vo výške 1.871,04 eura, teda prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu.

15. Pokiaľ ide o rozsah viazanosti všeobecného súdu trestným rozsudkom pri rozhodovaní v občianskoprávnej veci k tejto otázke už zásadné stanovisko vyslovil Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom náleze zo dňa 23.11.2011 vydaným vo veci I. ÚS 269/2011. Podľa tohto nálezu rozsah viazanosti všeobecného súdu rozsudkom vydaným v trestnom konaní pri rozhodovaní v občianskom súdnom konaní v prípadoch, v ktorých sa zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu zhodujú s okolnosťami relevantnými, resp. podstatnými pre rozhodnutie v občianskoprávnom konaní, nemožno obmedziť len na závery o protiprávnom konaní, t.j. o spáchaní trestného činu a o tom kto ho spáchal.

16. V tomto náleze Ústavný súd Slovenskej republiky riešil obdobnú situáciu keď bolo právoplatne rozhodnuté o tom, že škodca spáchal trestný čin sprenevery. Právoplatným bolo tiež rozhodnutia o treste, ako aj o tom, že poškodený so svojim nárokom na náhradu škody bol odkázaný na občianske súdne konanie. Vo svojom náleze Ústavný súd Slovenskej republiky vytkol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, že tento sa nevyrovnal so skutočnosťou, podľa ktorej zákonným znakom skutkovej podstaty trestného činu sprenevery je spôsobenie škody na cudzom majetku. Z právnej kvalifikácie skutku, ako aj zo skutkovej vety rozhodnutia vyplýva, že v dôsledku trestného činu sprenevery odsúdeného došlo u sťažovateľa ako poškodeného k spôsobeniu škody. Ústavný súd ďalej zdôraznil, že výklad ustanovenia § 135 O.s.p. použitý v rozsudku najvyššieho súdu zo 16.11.2010 vedie v konečnom dôsledku k nerešpektovaniu záverov právoplatného trestného rozsudku okresného súdu z 08.02.2008, čo je v rozpore s princípom právnej istoty, ktorý, ako už ústavný súd opakovane vyslovil aj v rámci svojej judikatúry, musí byť rešpektovaný aj v oblasti aplikácie práva, keďže práve na ňom sa hlavne

a predovšetkým zakladá dôvera občanov, ako aj iných fyzických osôb a právnických osôb k orgánom verejnej moci. Gramatický výklad ust. § 135 O.s.p., ktorý má za následok v predmetnom prípade nerešpektovanie právoplatného rozhodnutia súdu a narušenie princípu právnej istoty, preto nemožno považovať za ústavne konformné aplikovanie tohto ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku na zistený skutkový stav. V predmetnej veci ústavne súladný výklad uvedeného ustanovenia vyžaduje, aby súdy zúčastnené na rozhodovaní o nej boli viazané odsudzujúcim rozsudkom okresného súdu z 08.02.2008 vo vzťahu ku všetkým skutočnostiam, ktoré boli podmienkou odsúdenia odsúdeného a okresným súdom boli zistené. To platí aj o zistení vzniku škody u poškodeného sťažovateľa v dôsledku protiprávneho konania odsúdeného. Výklad ustanovenia § 135 O.s.p., ktorým uvedené ustanovenie aplikoval v predmetnej veci najvyšší súd, vedie aj k narušeniu princípu práva na spravodlivý proces, keďže znemožňuje poškodenému v trestnom konaní, ktorý bol so svojim nárokom na náhradu škody odkázaný na jeho uplatnenie v rámci občianskoprávneho konania, aby sa ho úspešne dovolal napriek existencii právoplatného rozsudku vydaného v trestnom konaní, v ktorom bola jeho škoda uznaná a konštatovaná.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené nie je dôvodné odchyliť sa od záverov uvedených v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 23.11.2011 nakoľko ustanovenie § 193 CSP obsahovo nadväzuje na ust. § 135 ods. 1 O.s.p. ktorého sa nález ústavného súdu dotýkal.

18. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu vyplývajúcimi z ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Všetky tieto atribúty priamo vyplývajú z právoplatného trestného rozkazu vydaného dňa 27.02.2018 Okresným súdom Poprad pod č.k. 5T/58/2017-265. Žalovaný teda svojim zavineným protiprávnym konaním spôsobil na majetku žalobcu škodu, pričom medzi protiprávnym úkonom a škodou je daná príčinná súvislosť.

19. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 CSP rozsudok, s výnimkou nenapadnutého výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, ako vecne správny potvrdil.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia bola skutočnosť, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi žiadne trovy nevznikli.

21. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).